

Dziesma pie Rietumu vārtiem 西門行

(Haņ din. *juefu* žanra dzeja)

Izejot pa Rietumu vārtiem, soļojot pārdomāju:
Ja šodien sev nerodu prieku, cik ilgi vēl gaidīt to man?
Steigšos uzdzīvot! Steigšos līksmot! Kamēr vēl laiks.

Vai ieslīgt man grūtsirdībā un atkal cerēt uz nākamo gadu?
Brūvēšu gardāko vīnu! Izcepšu treknāko vērsi!
Aicināšu tos, kas sirdi priecēs un kļiedēs manas skumjas.

Cilvēks nedzīvo pat ne līdz simts, bet raizes nes gadu tūkstošiem.
Diena – tik īsa, nakts rūgtums – garš, iedegsim sveces un līksmosim!
Jautrās gaitas kā mākoņi plēn, kleperis vecos ratos aizved mieles manas.